

Frater Serafin.

Autorská práva A. H. Bohola.

(Přesvědčivě.)

Čím dále tím více soustrasti Mária s fraterem otila. Seděl tu tak skroučeně, jako hřbítka, kdy výrok trestu spravedlivého očekává. Sama na sebe už ani nedbala... což je jí po světě, po lidkách řečích?"

"A což?" ptala se, "musíte se do kláštera vrátiti?"

"Nemusím," klidně odpověděl.

"Aj, tedy tam už nechoďte!"

"Nechoďte... A kam jít, kde zůstat?"

"Víte co, zůstane u mne!" zvolala a usmála se této své smělosti. "Aspoň zatím..."

"Zatím. Co zatím?"

"Nu, než si najdete nějaké místo, samostatně, byt?"

"Nenajdu!"

"A proč?" tázala se nevrle. "Vždyť jste přec mladý, pěkný, zdravý člověk, který něco umí..."

"Nemám peněz!" pokrčil ramena.

"Ani přátel, příbuzných?"

"Příbuzných... mám."

"Na příklad, jmenujte!"

"Bratr."

"Čím je bratr?"

"Kanonýr, vrchní kanonýr."

"Ten nepomůže... dále, dál?"

"Strýc."

"Nu, a čím je ten?"

"Kanoník."

"Aj", smála se Mária vesele, "u vás všichni příbuzní jsou u kanonů! Kanonýr, kanovník! Nu, kanovník může pomoci, kanovník má peníze. Kde pak je ten pan kanovník, zde?"

"Zde."

"Výborně!" usmála se dívka spokojeně, že vše tak dobře počíná se dařiti. "Sedněte hned a budete mu psáti, já vám psaní posluhová a odpoledne máme peníze zde."

"Hm! Nevím."

"Máme peníze zde, pravím," namítala trochu rozhorleně, jakoby z přesvědčením mluvila. "Jenom mu napište hodně důtklivé psaní. Řekněte, že v klášteře nemůžete zůstat, že byste tam dostal neštovice, choleru, mor... že tam nemůžete spáti, poněvadž na vás chodí strašidla... ah, co já vím, co všechno můžete mu sepsati, a on jistě uvěří a pošle vám peníze, a pak dostanete snadně nějaké místo... Nu tak sedněte přec ke stolu a pište! Tu máte papír, pero, inkoust... pište přeci!"

A násilím soupla ho ke stolu a vcepala mu pero do ruky. Vrtěl hlavou, ale psal, dlouho psal.

"Ukažte!" pravila, když byl hotov, "ať vidím, zdali ho to pohne... Ah, dobře, výborně, to mu musí otřásti srdcem i kapsou. To je dobré, to s tou nebožkou matkou, kterou on tak miloval... to byla jeho sestra ne, ta vaše nebožka matka? Dobře jste to napsal, teď jen ještě připište, kam má vám poslati peníze!"

"Kam?"

"Nu, kam, blázinku, sem, k nám! Pište: Nalomená ulice, číslo 15, první poschodí, dvěře hned u schodů. Tak!"

Zapečetila psaní, frater Serafin napsal adresu kanovníku a za chvíli již list byl odeslán.

Mária o čm dále tím více dobrodružství toto se líbilo. "Ti budou koukat, ti páni páteři a frateri v klášteře, že jim vyliší ptáček a že jim ho vyfoukla divadelní tanečnice... hahaha!" smála se, kdy takto myšlela. A vesele točila se kolem frateru Serafina a kde co měla snášela mu k pochoutce i k zábavě.

Serafin necítil dlouho následky věřejšího rozdílení; nabyt opět bývalé klidné mysle své, byl zase líný, nehybný, nemluvný, flegmatický... ať smála se, ať se naň škaredila, jemu bylo všechno jedno. Konečně přestala i na okamžik jen slobiti se

naš a smála se mu neustále, i jaký je to "pan páter Vyklous", i jak nyní celý je vydán na milost i nemilost mladému děvčeti od divadla.

"Hm", pokrčil ramensma a něhož nensmál.

"Nu, co hm? Což nemáte jiné odpovědi?" dardila se. "Jste nyní přec úplně v moci mé!"

"Co mi po tom?"

"Aj!" zasmála se, "a komu pak je co po tom, ne-li vám, pane frater?"

"Vám", odtušil klidně.

Zarazila se tou odpovědí uráženou.

"Máte pravdu," pravila. "Teď abych se u vás starala sama... A což, ať nebudu moci, ať nebudu mít s sebou?"

"Nevyhadzujte zbytečně peněz."

Dala se do smíchu.

"Nač pak vyhazují zbytečně?"

"Na milosrdné," pravil krátce.

"Aj, na mou věru, ta věřejší pětka mohla také v mé kapse zůstat... Eh, však tu pokladničku máme ještě tu."

"Pošleme ji doklášteři," vpádl jí vážně do řeči.

"Hloupost!" zlobila se. "Nač to... co sám budete dělati, nebudete-li peněz?"

Pokrčil ramensma.

"Nějak se to skončí!" pravil klidně a pak už zase ani se nehnul.

Bylo asi ke čtvrté hodině odpolední, kdy Mária, nechtějce, aby jí Kristina navštívila a takto s fraterem ji zastihla, umínila si, že raději sama dojde ke Kristině, a tu že na nějakou hodinu frateru Serafinu opustí.

"Snad jste mi ještě tak přílišně nepřivykli, abyste se musel zoufati beze mne," prohodila s úsměchem.

"Nezoufám si," přisvědčoval dobromyslně.

"To jste hodný mužček... Vy dovolíte přece, abych vás zvala mužčkem," smála se Mária, "neboť mužem přece nejste!"

A pohrdlivě spodní ret nad hořent vyhnula a pikantní nosiček svůj skrčila.

"Hm", byla celá odpověď Serafina.

"Jdu tedy... Račte se tu dobře chovat, nelezte ven, aby vás nikdo neviděl, nepijte mnoho, aby se vám zle nevedlo, a přijdou-li peníze od strýce kanovníka, nezblázněte se radostí a neutečte mně... přece bych vás ještě jednou, na rozloučenou ráda viděla. Slibujete?"

"Slibuji!"

Usmála se naň a odběhla s veselým popěvkem. Ještě kdy po schodech běžela, bylo jí slyšeti.

Frater Serafin položil se na divan, natáhl se, přelozil noby křížem a ruce dal pod hlavu. Jal se přemýšleti.

"Co?" pravil si. "Co dělám? Moudrého nic. A nemoudrého také nic. Sám ze své vůle, z vlastního popudu? Nikoli. Proč? Poněvadž nemohu. Nemám vůle, žádné vůle, a to je má chyba... Takové děvče, hloupé děvče, ženská dělá se mnou co chce. K smíchu?... Ne, k pláči. Kdyby mne vyhodila na ulici... dobře. Podrž-li mne tu u sebe... také dobře. Mně je vše jedno. A ona mne nevyhodí, ona je mně dobrá. Já jí také. Mám jí rád... ale co? Kam to, nač to, jak to? Ba, jak, jak to je to... Eh, hloupost, samá hloupost! Zůstanu zde, to je jisté. Strýc pošle peníze, dobře. Nepošle-li, také dobře. Co mně po tom! Jsem tady a proč bych se zatím staral... ta holka se stará, já nemuším. Zůstanu zde!... nějak se to skončí!"

A upřel oči do stropu a víc už nic nemyslel, a jako bez vědomí ležel na měkkém divanu.

Silně zaklepání na dveře vytřhlo ho z polospání. Vztýčil hlavu a ke dveřím se obrátil.

Nové silné klepání.

Vstal a pomalu ke dveřím přistoupil

"Kdo to?" ptal se zvučným hlasem svým.

"Ah, pan Serafin už ho máme!" ozval se za dveřmi hlas mladému fraterovi velmi povědomý a v tom již také ptal se dále:

"Nu Serafinku, chcete nám otevřít?"

"Otevru."

Otočil klíčem v zámku, dvěře se otevřely a do pokoje rychlým krokem, jež pouze jakási dělaná úřední vážnost poněkud mírnila, vrhnul se starý frater Augustin a za ním důstojně stoupal jiný milosrdný bratr, rovněž již starý muž a hlavou úplně šedivou.

"Ah, jak to tu pěkně bydlíte!" smál se frater Augustin a hbitě kolem do kola se rozhlížel... "Kde pak máte pokladničku?"

"Tamhle leží," pravil klidně Serafin a ukázal na stolek.

Frater Augustin skokem byl u ní, popadl ji a zařinčil peněz v ní uloženými. Spokojeně pak se usmál.

"Nu tak bratře Serafině," pravil, "co tomu říkáte, že jsme přišli za vámi?"

"Nic," odtušil lhostejně Serafin.

"Nic... Dejte přec tady velebrému pánovi stolici," vybízel ho, "on už nemůže dlouha stát... my, co jsme ještě jako tak mladí, my arci..."

A v tom již pátravým zrakem hledal, kde také sám by usedl, a zároveň silně žádostivě po láhvi vína na stole pošilhával.

"Abychom nedělali dlouhých řečí," pokračoval pak, "chci vám hned zkrátka říci, Serafině, že jsme přišli odvést vás co bratra anebo zanechati vás zde co bíděného hřbítka, pro kterého nebudeme moci učiniti více nežli modliti se za spásu hřbítě duše jeho... Poslouchejte, Serafinku, vy tu máte víno, já to vím, já to vím!"

"Támhle," ukázal zrakem Serafin.

"Nalejte si."

"Jak to nespůsob!" vložil se do řeči druhý přichozí, starý bratr.

"Nejste tu proto, abychom se veselili, pili a se bavili, nýbrž abychom duši ztracenou, ovečku zbloudilou..."

"A to vám musím pověditi!" přerušil ho starý frater Augustin a se smíchem pil hned z celé láhve. "Na stole, "to vám Serafinku musím říci, jak jsme sem přišli."

"Váš veledůstojný strýc... znova vážně počal starý kněz.

"Ten strýc, ten strýc," opět hlukným smíchem Augustin ho přerušil, "to je pěkný strýc. Vy jste mu psal ráno psaní, Serafine, aby vám pomohl, že už nechcete vrátiti se do kláštera, vidíte?"

"Paal," odtušil Serafin, a nejevil ani doť málo zvědavosti, co s tím psaním jeho se stalo; věděl bezpochyby hned předem, jaký osud jej potká.

"Hahaha!" chechtal se frater Augustin a znovu notný doušek vína učinil z láhve, "ten pan strýc kanovník psaní vaše i s adresou vaší poslal nám, abychom vás lapli a zpět odvedli!"

"Ovšem, budete-li chtíti," ozval se starý kněz.

"My vás totiž nemůžeme nutit," přizvukoval Augustin. "Jeli vám tu lépe, a o tom nepochybují..." Augustin s významným úsměchem se rozhlížel po divanu i fauteuilích, po láhvích i po ženských šatech, hlavně po těchto ženských šatech... "můžete tu zůstat..."

"Zůstanu," klidně prohodil Serafin.

"Rád věřím!" přizvukoval bratr Augustin a přistoupiv k alkovně rozhrnul pestré záclony jeji a okem pátravým do tajnosti jejich vnikal.

"Abyste však nemyslel," znovu vážným tónem starý bělovlasý kněz se ozval, "že naprosto vás zavrhujeme, tedy jmenem důstojného představeného našeho na vědomost vám dávám, že kdykoli k nám se vrátíte,

vždy znovu jako bratr přátelsky budete přijat..."

"Eh, to víte," vpádl mu opět do řeči bratr Augustin a udiveným zrakem prohlížel si trikoty Máriašiny, na divaně položené... "to víte, Serafinku, že veledůstojný pan strýček přec vás neopustil na óstio. Napsal našemu starému, abychom vás přijali, přijdete-li opět... ale prosím vás, co to to máte, Serafinku?"

A se smíchem vzal trikoty, roztáhl je a udiveně na ně koukal.

"To přec nemůže být na vás... vždyť vy jste náramný kolohnát..."

"Také není."

"To je snad mladšího bratříčka," smál se starý Augustin, "anebo nějaké sestřičky, ne?"

"Možná," chladně Serafin odpověděl a nechal Augustina šourati a pátrati dále.

(Pokračování.)

Pozbyla hlasu svého. Pan Jos. Gleich, Troy, N. Y. sděluje nám zvláštní případ o tom, jak jeho manželka pozbyla a znovu nabyla svého hlasu. "Považují to za svou povinnost, píše ten pán, bych s veřejností sdělil veliké dobrodíní, které mé manželce vzešlo z jednoduchého domácího prostředku. Neustále od té doby, co jsme přibýli do této země a je tomu teď už pět let, měla moje manželka obtíž nezmírně s krkem. Byla to velmi traplivá choroba a po celé měsíce nebyla s to proměsti slyšitelného slova. Radili jsme se s několika lékaři, ale nemohli docílití trvalé pomoci. Bolest, kterou ona zkoušela, ztracený čas i peníze, které jsme utratili vše učinilo ji tak na mysli pokleslou, že se jednoho dne ptala lékaře, zdali se vůbec kdy vystúne. Pokrčil ramensma a pravil: "možná", avšak případ její že je povážlivý, jelikož má chronický katarrh průdušnice. Sdělil jsem to svému sousedu a ten nás ihned měl k tomu, že jsme zkoušili Dra Petra Hoboka a léčivý olej čili linimet, odporučuje nám zároveň tyto léky velmi důtklivě. Poslal jsem následkem toho pro jednu bednu na zkoušku a nemohu říci leč to, že peníze, které jsem za ty léky zaplatil, jsem lépe uložil, nežli kdykoliv v životě. Celkem vyptřebovala osm lahví. Bolesti a příznaky se ztratily, byla sprostěna svých obtíží, avšak netoliko to, celkový její stav zdravotní zlepšil se takovou měrou, že si toho každý povšimnul a to všechno způsobily léky uvedené."—Dra Petra Hoboka dodává se nepřetržitě řady úspěchů při léčení všech krevních a tělesných chorob. Nelze je koupiti v lékárnách, nýbrž jediné přímo od vyrabitele, neb od zvláštních místních jednatelů. Není-li žádný jednatel ve vašem sousedství, pište pod adresou: Dr. Peter Fahney, 112-114 So. Hoyne avenue, Chicago, Ill.

ZÁZRAČNÉ!!

praví každý, jenž navštíví

BEROUN

a vidí zdokonalení učiněné

V JEDNOM ROCE.

Osadníci přicházejí ze všech stran. Nalezá se tu místo pro

STARÉ

mladé, ženaté a svobodné muže. Ve skutečnosti každý může si tu pořídit

DOMOV

kdo si jej přeje. Dopište si o mapy a cirkuláre. Budou vám zaslány zdarma. Adresujte:

James Kluzáka,

713 Pioneer Press Bldg,

ST. PAUL, MINN.

aneb na

HOPEWELL CLARKE,

pos. kromě St. P. & D. R.R.,

St. Paul, Minn.

No. 110-20

Adresář
společ. Česko-Německé Tiskárně Podpor. Jednoty pro americkopadlní obty!
Minneapolis, Iowa, Wisconsin,
Nebraska a sít Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn.

Obtývá své schůze každou úterou od 8 do 10 hodin v mlčet. Předseda: J. A. Krah. Tajemník: J. Hájek. Vědomostník: F. V. Staněk. — Vědomostník: Jan Novotný — Vědomostník: V. F. Staněk.

Číslo I. v Montgomery, Minn.

Obtývá své schůze každou úterou od 8 do 10 hodin v mlčet. Předseda: J. A. Krah. Tajemník: J. Hájek. Vědomostník: F. V. Staněk. — Vědomostník: Jan Novotný, Montgomery, Minn.

Číslo III. v St. Paul, Minn.

Obtývá své schůze každou úterou od 8 do 10 hodin v mlčet. Předseda: F. A. Krah. Tajemník: Frank Hájek, 208 W. 7th St., St. Paul, Minn. — Vědomostník: Frank Hájek.

Číslo IV. v Minneapolis

Obtývá své schůze každou úterou od 8 do 10 hodin v mlčet. Předseda: Fr. Jindra. Tajemník: Josef Straka. Měsíčník: F. Kotáček.

Číslo V. v Nové Praze, Minn.

Obtývá své schůze každou úterou od 8 do 10 hodin v mlčet. Předseda: Fr. Jindra. Tajemník: J. Hájek. Vědomostník: Jan Novotný, New Prague Minn.

Čís. VI. v Hayward, Minn.

Obtývá své schůze první úterou v mlčet. Předseda: Josef Hájek. Důvěrník: Anton Haman. Tajemník: Vojtěch Pavouček, Glenville, Minn. Účetník: Fr. Hájek. Pokladník: Karel Fanta.

Nová Třeboň, č. VII. v Minn.

Obtývá své schůze každou úterou od 8 do 10 hodin v mlčet. Předseda: Jan Kříž. Tajemník: Jan Jindra, Kilmory, Lehnear Co., Minn. — Vědomostník: Mat. Turek, pokladník Jan M. Klein.

L. Českoslov. spol. v Denver, Colo.,

Obtývá své schůze každou úterou od 8 do 10 hodin v mlčet v místnosti p. B. Staněk, 1549 Larimer St. Předseda: J. L. Přibyl, Globeville, Colo. — Záp. tajemník: Josef Dřina, 3750 Franklin St., Denver, Colo. Knihoževník: Ant. Kotek, 3731 Market St., Denver, Colo.

Navštívíte Omahu?

Jest-li ano, neopomeňte zastaviti se u prostřed Prahy u starého známého

J. Ondráčka,
1332 JIL. 13. ul.
který má pro vás vždy nejlepší Omahašský ágr, importované koňalky i vína všeho druhu, jakož i dobré doutnky.
Moje importované gránalky
jest jediné toho druhu ve městě

Zastavte se u mně a přesvědčte se

41. 17

Čechové!

Jedete-li do staré vlasti, račte sobě zapamatovati, že cestujíte a jich kufry hned po přistání parolodě do pravují se po železnici bezplatně až do města Bremen. Chcete-li sobě uspořiti zbytečných výdání, nevěfujte po přistání lodě nikomu tickety a kufry, nýbrž posečkejte s tím až dojedete do města Bremen a pak teprve odvezďte své tickety a kufry jediné české firmě:

Kareš & Stotzký,
V BREMEN.
29 BAHNHOFSTRASSE 29

byste se svými kufry bezpečně do domova dopraviti byli mohli. 23-4m

KUPTE SI PŘEPLAVNÍ LÍSTKY

DO ANEBO Z ČECH
za nejlevnější ceny od

J. J. Havelky

vrchního přeplavního jednatele.

Předseda otevřena v neděli od 8. do 11 h. ráno.

Adresa pöštovní: J. J. Havelka,

144 E. Van Buren st.

Chicago, Ill.

Lake Shore & Michigan Southern,

R. R. Depot Room 24

Věčný žid

Není dfla, kteréž by v romanopisečtvi tak poutalo všechny vrstvy čtenářů jako "Věčný žid." Jest to román světoznámý, který každý čte se zálibou. Toto velké dílo, čítající 1238 stran, jest nyní k dostání úplně za jediný dolar. Šelit na ukážku pošle se ochotně zdarma každému, kdo oň požádá pod adresou
Rothema Am, Omaha Neb